

ΑΠΟ ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ

ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΝΤΕ ΣΕΜΟΥΑ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

(Απ' το ημερολόγιο της Λιάνας Σαβάζ)

Ποτέ δεν ήμουν τόσο ζαλισμένη και τόσο άνησχη. Αν ο Ζάκ παρακάλεσε την κόμισσα να μου γράψει πώς είνε άρρωστος από άνοπομονησία να μέ δω, δεν έξαμε καθόλου καλά.

Μήπως δεν θα τον έβλεπα αύριο ;

Θεέ μου, πόσα χτυποκάρδια !...

Ο Έρνέστος είνε άνησχος, ύποψιάζεται, ύποφέρει... Η ματιές που μου ρίχνει είνε γεμάτες ύποψια και τρόμο.

Ύποψιάζεται και φοβάται.

Σκέφτηκα να του τ'ά γράψω όλα κι' άς γίνει ότι γίνει.

Δέν βαστώ πειά...

Φοβούμαι πώς θά τρελλαθώ !...

Πλησιάζει ή ώρα του δείπνου κι' ή καρδιά μου χτυπά. Νοιώθω την άγωνία και τόν τρόμο του καταδίκου για τόν οποιο πλησιάζει ή στιγμή της εκτελέσεως...

Αν έπρόκειτο να πεθάνω, άν έπρόκειτο να δώσω τη ζωή μου για τόν Ζάκ, για την εύτυχία του, κι' άζόμη για την γαλήνη του Έρνέστου δεν θά δισταζα καθόλου.

Μά άλλοίμονο !... Η θέσις μου είνε πειό τραγική...

Είνε τρομερό για μία γυναίκα να βρίζεται ανάμεσα σε δύο φωτιές.

Από την ιστορία αυτή κάποιος από τους τρεις μας θάβγη συντριμμένος, γι' αυτό δεν άμφιβάλλω καθόλου...

Φτωχέ μου Έρνέστε !...

Αν μπορούσα θά ξεροίξωνα την καρδιά μου και θά την πετούσα στο δρόμο...

Η ζωή δεν είνε για την γυναίκα παρά μία διαρκής άπάτη. Όταν παντρεύτηκα τόν Έρνέστο, ένόμισα πώς ήταν ό άντρας τόν όνειρονούμου...

Φτωχή μου καρδιά !... Σου ήταν γραφτό να γίνης κομμάτια. Είχα πέσει έξω, είχα γελαστή τραγικά...

Έφτασε να δω για πρώτη φορά τόν Ζάκ για να καταλάβω πόσο ήμουνα γελασμένη...

Συμπαιθώ τόν Έρνέστο...

Τόν λυπούμαι... Νοιώθω γι' αυτόν βαθύ κι' άπέραντο ολζτο !...

Τόν Ζάκ όμως τόν λατρεύω...

Ο Έρνέστος έπέρασε κι' όλας στην τραπεζαρία. Άκούω τ'ά βήματά του καθώς γυρίζει πάνω-κάτω, άνησχος, ταραγμένος...

Τι σκέψεις να γυρίζουν άραγε στο μυαλό του ;

Του παρατείνω την άγωνία χωρίς να τó θέλω. Μολαταύτα είνε ανάγκη νάρθω την ψυχραμία μου και να περάσω στην τραπεζαρία.

Ζάκ !... άγαπημένε μου !... ή τελευταίες μου σκέψεις είνε για σένα...

Ός πότε θά παίξω τόν ρόλο αυτό που με σκοτώνει ;

Δέν θέλω να δω τόν Έρνέστο κι' όμως είμαι ύποχρεωμένη να δειπνήσω μαζί του. Δέν έχω καθόλου όρεξι κι' όμως πρέπει να μη τó φανερώσω...

Ζάκ !... Αν ήξερες πόσο ύποφέρω !...

(Από τó ημερολόγιο του Έρνέστου Σαβάζ)

Μετά τó δείπνο

Δέν έχω καθόλου κέφι... Με πόση εύχαρίστησι δεν θάσχιζα αυτό τó ημερολόγιο που κλείνει όλο τó μαρτύριο κι' όλο τó παραγκιό των τελευταίων ήμερών !...

Η Λιάνα ήταν στο τραπέζι όλο προσποιήσι. Έξαμώνοταν πώς τρώει κι' όμως την παρακολουθούσα. Δεν έβαλε μπουκάκι στο στόμα της.

Η σιωπή μου της έξαμε έντυπωση και σε μία στιγμή με ρώτησε δειλά :

— Είμαι άρρωστος, άγάπη μου :

Την ζύτταζα μέσα στα μάτια και δεν της έδωσα άπάντησι.

Αυτό φαίνεται την έλύπησε γιατι άρχισε άξαφνα νακλαιή.

Κι' όμως πρ'άγμα παράξενο !...

Για πρώτη φορά δεν με συνείνησαν τ'ά δάχρυά της...

Μόλις μπόρεσα να της πω μερικά λόγια.

Ύστερ' από αυτό σηκωθήκαμε από τó τραπέζι και χωρίσαμε άμίλητοι. Την στιγμή μόνον πούβγαίνε και φύγη την ρώτησα άν θέλη να μου γρατήση συντροφιά κοντά στο τζάκι: Μου άρνήθηκε ξερά και κλειστήκε στην καμαρά της.

Έτσι ή κατάστασις έγινε πειά άόρεητη...

Αν ήξερα τόν αίτιο όλης αυτής της συμφορ'ας θά τόν έπνιγα με τ'ά ίδια μου τ'ά χέρια !...

Κάθησα μόνος μου πλάι στη φωτιά μά ή άνησυχία πούνοιωθα μέσα μου δεν μ' άφηνε να σταθώ σ' ένα μέρος. Ηρόθα και κλειστήκα στο γραφείο μου για να γράψω τίς λίγες αυτές γραμμές...

Αυτά γι' άπόψε...

— Κι' αύριο !... Μεθαύριο !... Κανείς δεν ξέρει τί θά συμβή. Η άοριστία αυτή θά με ρίξη στο τέλος στο κρεβάτι. Νοιώθω τόν έαυτό μου έξαντλημένο... Τόσο έξαντλημένο !...

(Από τó ημερολόγιο του Έρνέστου Σαβάζ)

Τό πρωί

Η Λιάνα ντύνεται να βγη έξω.

Η έξοδός της αυτή τόσο πρωί με κάνει να ύποψιάζομαι γιλια δύο πράγματα.

Έξω βρέχει...

Θάξη φαίνεται κάποιο σπουδαίο, κάποιον πολύ σοβαρό λόγο, για να τοιμάζεται να φύγη μ' αυτή την κακοκαιρία...

Έστειλα και την ρώτησα σκοπίμως άν θέλη να την συνοδεύσω. Μ' εύχαρίστησε και μου άρνήθηκε συγχρόνος, είδοποιόντας με ότι θά πεταχτή στο γιατρό της και θά γυρίση άμέσως...

Είνε τόσο χονδροειδής ή δικαιολογία αυτή όστε δεν θέλω να την πιστέψω.

Κι' όσο κι' άν μου κάνει κακή έντύπωση ή κατασκοπεία μιας γυναίκας, θά ντυθώ, μόλις κατέβη, και θά τρέξω κατόπιν της...

Αυτή τη φορά έλπίζω να έπιτύχω...

Γράφω την λέξι «ε λ π ι ζ ω» και σφίγγεται ή καρδιά μου.

Έλπίζω !...

Έλπίζω ν' ανακαλύψω ίσως μία ντροπή που θά με συντρίψει για πάντα !...

Έλπίζω να μάθω τη συμφορά που θά με θανατώσει !...

Έλπίζω στη... δυστυχία μου !...

(Από τó ημερολόγιο της Λιάνας Σαβάζ)

Αν ό Έρνέστος δεν ύποψιαστή τίποτε βλέποντάς με να φεύγω τόσο πρωί, θά πη πώς ό Θεός προστατεύει τόν ξερότά μου...

Κι' όμως...

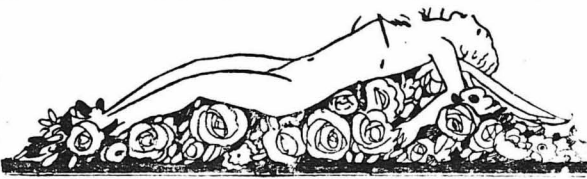
Γιατι έζήτησε να με συνοδεύση ; Είμαι βέβαιη πώς δεν περιμένει παρά την στιγμή που θά φύγω για να τρέξη κατόπιν μου.

Ναι, είμαι τόσο βέβαιη γι' αυτό... Αλλά έστο. Τό άπεφάσισα. Καιρός να τελειώση ή κομωδία αυτή, που στοιχίζει τόσο και στους δύο μας...

Θά τρέξω στης κομωδίας. Κι' άν ό...

— Θεέ μου πόσα χτυποκάρδια !...

πάω να τον δω, περιμετρώντας κάθε κίνδυνο...
 'Ο Θεός άς με προφυλάξη! 'Αν πρόκειται όμως να άποκαλυφθούν όλα σήμερα γεννηθήτω πάλιν το θέλημα του Θεού!...
 'Αρκετά υπέφερα. 'Αγαπή και ποθή να έλευθερωθώ άπ' τον έφιάλητη που με πιέζει...
 Φεύγω...

('Από το ημερολόγιο του 'Ερνέστου Σαβάς)
 Σταμάτησα τη Λιάνα στο διάδρομο.
 'Ηταν τόσο βιαστική και τόσο ταραγμένη κι' άνήσυχη!...
 — 'Ο καρδός της είπα, είναι άθλιος. Θά κρουολογήσης αγάπη μου!...
 — Σ' εύχαριστώ 'Ερνέστε, μου άπάντησε, σ' εύχαριστώ φίλε μου! Πρέπει να δω το γιατρό μου! 'Ελέασα πολύ άσχημη νύχτα...
 — Μπορούσαμε να τον καλέσουμε νάρθη εδώ...
 — 'Έχεις δίχρη... 'Θέλω όμως να παράσω κι' από της κομήσης...
 — 'Όπως θέλεις αγάπη μου.
 — 'Αντίο 'Ερνέστε!...
 — Θά πάωης βέβαια το άμάξι ;
 — Ναί... βέβαια... αντίο φίλε μου...
 — Χαίρε αγάπη μου!...

Και τώρα δεν μου μένει παρά να τρέξω κατόπι της. Το άμάξι δεν ξεκίνησε άκόμη. 'Έχω άρκετά λεπτά στη διάθεσί μου. Αυτό που κάνω είναι αί γρήγορό πρόστουχο, το καταλαβαίνω. Πρέπει όμως να τελειώση ή ιστορία αυτή!
 'Ανάγκη!...
 'Όσο κι' άν ντρέπομαι για αυτό που θά κάμω είμαι άποφασισμένος να ενεργήσω σάν θετικός και φρόνιμος σύζυγος.
 'Έξω βρέχει...
 Τόσο το χειρότερο...
 Θά τρέξω μέσα στη βροχή, θά υποφέρω, θά ταλαιπωρηθώ, μα θά μάθω!...
 Πρέπει να μάθω!...

('Απ' το ημερολόγιο του Ζάκ Μορέλ)

Τό πρωί
 Μ' όλο τον πυρετό που με φλογίζει αισθάνομαι την άνάγκη να γράψω μερικές γραμμές στο ημερολόγιο μου...
 Μου είναι άδύνατον να καταλάβω την αιτία της άδιαθεσίας αυτής...
 'Ημουν τόσο καλά στης κομήσης!...
 'Ο γιατρός μου μου είπε ότι πρόκειται περινευρικού, ύστεριζού μάλλον πυρετού... 'Ισως να είναι έτσι.
 'Η κομήσα δεν μου άνήγγειλε άκόμη άν είδοποίησαν ή όχι την Λιάνα...
 Πάντως έλπίζω πώς θά την είδοποιήθη. Διαφορετικά θά σηκωνόμουν να τρέξω το άπόγευμα να την συναντήσω.
 Τι είναι ο πυρετός; μπρός στην εύτυχία μιιάς τέτοιας συναντήσεως; 'Αρκετά να άντικρύσω τά μάτια της για να γίνω άμέσως καλά...
 Μολταταύτα καί μου λέει πώς ή Λιάνα είδοποιήθηκε και θά έρθη να με δει...
 Πώς χτυπά ή καρδιά μου!...
 Νομίζω πώς θά ξεψυχήτω μόλις άκούσω τά βήματά της στην σάλα...
 Είναι ή πρώτη φορά που θάρθη σπίτι μου...
 Θάρθη όμως ;...
 'Η άνυπομονητία με κάνει να υποφέρω περισσότερο...
 Θεέ μου, άς έρθη!... Είναι ή πειο θερμή ίκασία που σού δάνω με την άγωνία στην ψυχή...
 'Ας έρθη Θεέ μου!...

('Απ' το ημερολόγιο της Κομήσης Ρ...)

Τό πρωί
 'Ο θυρωρός τον όποτον έστειλα να κάμη ένα γύρο ως το μέγαρο της Λιάνας γύρισε και μου έφερε πολύ άνησυχαστικές είδήσεις...
 'Η Λιάνα βγήκε έξω με τ' άμάξι της... Πηγαίνει στού Ζάκ ;...
 Σέ λίγο βγήκε από το μέγαρο ο κ. Σαβίξ, Φαινόταν πολύ άνήσυχος. 'Ο θυρωρός τον παρακολούθησε ως τον πλησιέστερο σταθμό άμαξών. 'Ο κ. Σαβάξ έπηρε έκει ένα άμάξι κι' έτρεξε κατόπι της γυναίκας ; του...
 Δεν ξέρω τι θά συμβή, μα αυτή τή φορά άνησυχώ σοβαρώς...
 'Ακούω να χτυπούν νευρικά και γρήγορα το κουδούνι...
 Τι να συμβαίνει άραγε ;...

('Από το ημερολόγιο της Κομήσης Ρ...)

Συνέχεις
 ...'Επί τέλους!...
 Τώρα είμαι πειο ήσυχη.
 Είχα τρέξει στην είσοδο να δω τι συμβαίνει κι' άντικρούσα την Λιάνα ν' άνεβαίνει βιαστική, χλωμή, άναστατωμένη.
 Τήν δέχτηκα στην άγκαλιά μου και παρόσαμε μαζί στο σαλονάκι...
 ('Ακολουθεί)

ΤΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΩΝ ΕΡΩΤΑΠΟΚΡΙΣΕΩΝ

Στό Παρίσι άρχισαν ν' άνοίγουν τά γεμονιάτικα σαλονία. Στά σαλονία αυτά θεωρούν τιμή τους να καίουν και τους Γάλλους λογίους και καλλιτέγες. 'Επίσης τά σαλονία αυτά δεν παίξουν πόκερ, δεν ουζητούν για την πολιτική, ούτε... τρώγουν τον πλησίον. Περιοδών καθ' έαυτο φιλολογικές, πνευματικές βραδιές. Συζητούν για την φιλολογία και την τέχνη με την Παρισινή έκείνη εύφρσία, την όποίαν άξύνει περισσότερον ή καλή αναιαστροφή.

Μιά από τίς διασκεδάσεις των σαλονιών αυτών είναι και το παιχνίδι των έρωταποκρίσεων, στο όποτον όλοι δδουν από μιιά άπάντησι, σέ έρώτησι που τους δίδεται εκ των προτέρων.

'Ενα από τά διαλεγτά σαλονία των Παρισίων ήταν άλλοτε και το της Κομήσης Dionc, στο όποτο συγκεντωνότανε ότι εκλεκτό έχει το Παρίσι. 'Η κομήσα Dionc είχε μιιά έμπνευσι. Νά μαζέρη όλες αυτές τίς άπάντησεις των διανομένων και να τίς εκδώση σέ βιβλίον. Το βιβλίον αυτό το έξέδωκε με τον τίτλον «Τό χρυσό βιβλίον» (Livre d'Or). Μία δέ σ' αυτό βρόσκονται άπαντήσεις των γνωστοτέρων συγγραφέων της Γαλλίας, του Ροστάν, του Πιέρο Λοτι, του Αλκιώ, του Λαβεντάν και άλλων.

Τό «Μπουκέτο» δημοσιεύει σήμερα μερικές από αυτές, έπιφυλλάσσόμενον να δημοσιεύση άργότερα και άλλες :

- ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Τι είναι ή ζωή ;
 ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : Μιά πάλη με τους άλλους και με τον έαυτο μου ;
 ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Τι είναι ή αγάπη ;
 ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : 'Ενα τραγοιδί που άρχίζει κανένας μόνος του, το εξακολουθεί με δυο και τελειώνει με τριές.
 ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Πώς τελειώνει ή αγάπη ;
 ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : Πάντα μ' ένα θύμα.
 ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Τι πράγμα είναι πειο σπάνιο στον κόσμο ;
 ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : Ν' αγαπάς δίχως να το δείχνης.
 ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Τι είναι ή έλπίσι ;
 ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : 'Η χαρά, πρίν από την χαρά.
 ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Τι είναι ή σελήνη του μέλιτος ;
 ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : 'Ενα ταξίδι στους ουρανούς, αλλά με... έπιστροφήν! ***
 ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Πού βρίσκει κανείς το θάρρος ;
 ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : Στην έλπίδα.
 ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Ποιό είναι το πρώτο σύμπτωμα του έρωτος ;
 ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : Νά θέλης να μιλήσης και να σιωπάς.
 ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Ποιό είναι το θέλητρο του πρώτου έρωτος ;
 ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : Νά μήν σκέπτεσαι για δεύτερον. ***
 ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Ποιά ή διαφορά μεταξύ θάρρους και αθάδειας ;
 ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : 'Η αθάδεια είναι να φιλήσης μιιά εύμορφη γυναίκα, το θάρρος, μιάν άσχημη.
 ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Τι είναι ή ποιήσις ;
 ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : 'Ο έρωτας χωρίς γυναίκα.
 ΕΡΩΤΗΣΙΣ : 'Η καρδιά γεννά ποτέ ;
 ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : Ναί, αλλά δεν έχει, δυστυχώς καθρέφτη.
 ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Τι είναι ο φίλος ;
 ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : 'Ενας έρωτευμένος χωρίς έρωτα.
 ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Τι κρατεί κανείς πειο δύσκολα ;
 ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : Τήν ψυχραιμία του. ***

- ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Ποιός είναι ο μεγαλύτερος ήρωισμός για μιιά γυναίκα ;
 ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : Νά κλαίη μόνη της.
 ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Τι είναι ή ζοκζεταρία ;
 ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : Τό τελευταίο πράγμα που πεθαίνει στη γυναίκα.
 ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Τι είναι ο θάνατος ;
 ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : 'Ισως άρχη, ίσως τέλος.
 ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Τι είναι ο χρόνος ;
 ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : 'Εξείνο που φέρνει, πέρνει και ξαναφέρνει... ***

- ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Τι είναι εύτυχία ;
 ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : Νά γεννηθής χαρούμενος.
 ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Ποιό είναι το μεγαλύτερο μαρτύριο ;
 ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : Νά αγαπάη κανείς άκόμη, έξείνο που πειο δεν έπιμαί.
 ΕΡΩΤΗΣΙΣ : 'Ο έρωσι είναι χαρά ή λύπη ;
 ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : Χαρά σάν γεννάται, λύπη σάν πεθαίνει.
 ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Τι προτιμάς, έξυπνάδα χωρίς εύμορφία ή εύμορφία χωρίς έξυπνάδα ;
 ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : Τήν εύμορφία στον άπέναντί μου, την έξυπνάδα στον δίπλανο μου.
Συλλέκτης;

